

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 07.02.2001, sp. zn. 6 To 83/2001

Číslo: 52/2001

Právní věta:

Pokud poškozený odmítá náhradu škody, která mu byla způsobena trestným činem, je možno postupovat podle § 307 odst. 1 tr. ř. a podmíněně zastavit trestní stíhání i za situace, kdy obviněný poškozenému škodu vzniklou trestným činem neuhradil ani neučinil žádné opatření k její úhradě.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 07.02.2001

Spisová značka: 6 To 83/2001

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněně

Předpisy: 141/1961 Sb. § 43 odst. 2
§ 307 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Plzni zamítl stížnost okresního státního zástupce v Rokycanech proti usnesení Okresního soudu v Rokycanech ze dne 26. 9. 2000 sp. zn. 2 T 76/2000.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením ze dne 26. 9. 2000 sp. zn. 2 T 76/2000 podmíněně zastavil Okresní soud v Rokycanech podle § 307 odst. 1 tr. ř. trestní stíhání obviněné J. K. pro skutek, v němž je spatřován trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 tr. zák. a který spočívá v tom, že dne 22. 5. 2000 kolem 16.30 hodin v obci Z. jako řidička osobního automobilu značky Škoda Felicia, po zastavení u pravého okraje silnice III. třídy, otevření levých předních dveří u řidiče v okamžiku, kdy byla zleva předjížděna cyklistkou A. U., zachytila těmito dveřmi vozidla pravou ruku A. U., která v důsledku této kolize upadla i s kolem na vozovku, přičemž A. U. v důsledku této nehody utrpěla zlomení levé klíční kosti, tedy zranění lehké, které omezovalo poškozenou v obvyklých úkonech života po čas léčby do 30. 6. 2000. Okresní soud podle § 307 odst. 2 tr. ř. stanovil obviněné J. K. zkušební dobu šesti měsíců.

Proti citovanému usnesení podal včas stížnost okresní státní zástupce v Rokycanech. V písemně zdůvodněné stížnosti namítá, že pro postup podle § 307 odst. 1 tr. ř. nebyla splněna ze strany

obžalované podmínka plného doznání. Uvádí, že obviněná se v přípravném řízení před vyšetřovatelem k trestnému činu plně nedoznala, neboť využila svého zákonného práva a nevyprávěla. Pokud učinila obviněná doznání před soudem mimo hlavní líčení, pak toto doznání nelze považovat za doznání učiněné podle trestního řádu. Okresní státní zástupce nesouhlasí s podmíněným zastavením trestního stíhání obviněné J. K. rovněž z důvodu, že obviněná nenahradila škodu, kterou trestným činem způsobila. S poškozenou A. U. se o náhradě způsobené škody nedohodla a z napadeného usnesení rovněž nevyplývá, že by učinila jiná potřebná opatření k náhradě této škody. Okresní státní zástupce připouští, že obviněná sice uhradila škodu, která vznikla V. z. p., avšak nenahradila škodu poškozené A. U., jak je shora uvedeno, přestože tato jistě utrpěla v důsledku poškození zdraví škodu na výdělku, což Okresní soud v Rokycanech vůbec nezjišťoval.

Ze všech shora uvedených důvodů se proto usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř. jeví okresnímu státnímu zástupci v Rokycanech jako předčasné.

Krajský soud v Plzni z podnětu včas podané stížnosti přezkoumal postupem dle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost okresního státního zástupce není důvodná.

K první námitce stěžovatele, že doznání obviněné nebylo učiněno v souladu s trestním řádem, je nutno poukázat na protokol sepsaný u Okresního soudu v Rokycanech dne 20. 9. 2000 založený ve spise. Zde kromě probační úřednice Z. B. byl přítomen i samosoudce Mgr. R. H., který obviněnou 1. K. výslovně poučil podle § 33, § 92 odst. 1, § 93 odst. 1, § 95 odst. 2 a § 307 odst. 1 tr. ř. Obviněná pak po shora uvedeném poučení svoje jednání, v němž byl spatřován trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 tr. zák., v plném rozsahu doznala, s podmíněným zastavením trestního stíhání souhlasila a kromě toho předložila soudu útržek poštovní složky, podle níž uhradila dne 20. 9. 2000 poškozené V. z. p. náhradu škody ve výši 616 Kč. Přezkoumáním zmíněného protokolu lze konstatovat, že doznání obviněné k trestnému činu zahrnuje doznání ke všem zákonným znakům stíhaného trestného činu, tedy i k zavinění v zákonem předpokládané formě a plně postačuje ke splnění podmínek, které má na mysli zákonodárce v ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. J. K. pak bezpochyby vystupovala v pozici obviněné ve smyslu ustanovení § 32 tr. ř.

Právně irelevantní je rovněž námitka okresního státního zástupce ohledně nesplnění další podmínky pro použití postupu podle § 307 odst. 1 tr. ř., tj. neuhrazení způsobené škody. Stížnostní soud v této souvislosti konstatuje, že obviněná nahradila částku 616 Kč na účet V. z. p., jak je patrné z kopie složky založené ve spisu. Rovněž oznámení V. z. p. založené ve spisu svědčí o uzavření celé záležitosti ohledně náhrady škody této instituci.

Je možno souhlasit s námitkami okresního státního zástupce, že poškozená A. U. mohla utrpět v důsledku poškození zdraví i škodu na výdělku. O náhradě takové škody ze strany obviněné by se však dalo uvažovat jen v případě, že by poškozená proti ní uplatnila svůj nárok v adhezním řízení postupem podle § 43 odst. 2 tr. ř. Z výpovědi poškozené A. U. založené ve spisu naopak vyplývá, že jako osoba poškozená se k trestnímu řízení o náhradu škody připojovat nebude a prohlašuje, že odmítá, aby jí obviněná cokoli uhrazovala.

Z tohoto prohlášení je patrné, že se poškozená k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojuje a je odmítá, aby jí obviněná uhrazovala případnou škodu. To je plně v dispozici poškozeného. Krajský soud pak má zato, že za takového stavu věci je možno postupovat podle § 307 odst. 1 tr. ř. a podmíněně zastavit trestní stíhání i tehdy, kdy obžalovaný poškozenému škodu vzniklou trestným činem neuhradil ani neučinil žádné opatření k její úhradě.

Obecně lze k námitkám stížnosti dále uvést, že obviněná nemá záznam v evidenční kartě řidiče, je velmi kladně hodnocena ze zaměstnání i z místa bydliště a v minulosti nebyla dosud soudně trestána.

Krajský soud v Plzni tedy dospěl k závěru, je stížnost okresního státního zástupce v Rokycanech není důvodná, a proto ji zamítl postupem dle § 148 odst. 1 písm. e) tr. ř.